

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200897
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5420200897.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke 8591/4B, IČO: 51 865 467, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: E. M., nar. X.X.XXXX, bytom V. C., G. XXXX/X A, o zaplatenie 147,23 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8Csp/23/2020-228 zo dňa 17. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej aj ako súd prvej inštancie) zamietol žalobu (výrok I.).
2. Vychádzal zo zistenia, že na žalovaného ako fyzickú osobu bol rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 8OdK/87/2017 zo dňa 18.9.2017 vyhlásený konkurz, ktorý nie je ukončený. Je pritom pravdivé tvrdenie žalobcu, že pohľadávky uplatnené v tomto konaní nie sú pohľadávkami uvedenými v § 166a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZKR), ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze alebo splátkovým kalendárom, nakoľko predmetné pohľadávky sa stali splatnými a teda aj vykonateľnými až po vyhlásení konkurzu na žalovaného (splatnosť pohľadávok 11.5.2018 a 8.10.2018) a súčasne nejde ani o v konkurze nevymáhateľné pohľadávky vymedzené v § 166b ZKR. Na tieto pohľadávky sa preto nevzťahuje úprava uvedená v § 167e ods. 1 ZKR, a teda môžu byť predmetom súdneho konania.
3. Následne však podľa súdu prvej inštancie v zmysle § 167h ods. 1 ZKR konkurzu podlieha s výnimkou uvedenou v § 167h ods. 4 ZKR všetok majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu a oprávnenie nakladať s majetkom úpadcu (dlžníka) podliehajúcim konkurzu prechádza vyhlásením konkurzu podľa § 44 ods. 1 ZKR na správcu. Dôsledok vyhlásenia konkurzu na už začaté súdne konania aj na súdne konania so začiatkom po vyhlásení konkurzu (na ktoré sa nevzťahuje úprava v § 167e ZKR) je upravený v § 47 ZKR a v zmysle jeho odseku 5 možno po vyhlásení konkurzu začať súdne konanie, ktoré sa týka majetku podliehajúcemu konkurzu patriaceho úpadcovi, len návrhom podaným voči správcovi, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. V danom prípade žalobca nepodal žalobu vo veci po začatí konkurzu vyhláseného na žalovaného na ustanoveného správcu konkurznej podstaty ale podal ju priamo voči dlžníkovi, čo je v rozpore s ust. § 47 ods. 5 ZKR.
4. Na základe opísaného súd prvej inštancie uzavrel, že v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného tento nie je v spore pasívne legitimovaný.
5. O trovách prvoinštančného konania rozhodol okresný súd tak, že žalovaný má voči žalobcovi právo na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.) a to na základe plného úspechu žalovaného v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny - vyhovenia žalobe, prípadne jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Namietal právne posúdenie veci okresným súdom. Mal za to, že žaloba bola podaná správne na pasívne vecne legitimovaný subjekt, t. j. žalovaného a nedošlo k porušeniu zákonných ustanovení v zmysle ZKR. Nestotožnil sa právnym posúdením veci súdom, podľa ktorého dôsledok vyhlásenia konkurzu na už začaté súdne konania, aj na súdne konania so začiatkom po vyhlásení konkurzu (na ktoré sa nevzťahuje úprava v § 167e ZKR), je upravený v § 47 ZKR a v zmysle jeho ods. 5 možno po vyhlásení konkurzu začať súdne konanie, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi len návrhom podaným voči správcovi.

8. V danom prípade sa totiž konanie o oddĺžení začalo podľa IV. časti ZKR, ktoré sa týka fyzických osôb a v zmysle ust. § 166 a nasl. ZKR v tejto časti zákon upravuje oddĺženie formou konkurzu (osobným bankrotom) alebo splátkovým kalendárom. Voči žalovanému sa vedie konanie o oddĺžení formou konkurzu v zmysle ust. § 167 a nasl. ZKR, ktoré je možno začať len na návrh dlžníka, ktorý je fyzickou osobou. Okresný súd však pri zamietnutí žaloby poukázal na ust. § 47 ods. 5 ZKR, ktoré sa vzťahuje na prípady podľa II. časti ZKR (čo je zrejmé aj z jeho systematického zariadenia v rámci zákona), kedy je dlžník oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok podľa v zmysle ust. § 11 a nasl. ZKR iba vtedy, ak je právnickou osobou. Predmetné ustanovenia teda nie je možné použiť v prípade súdneho konania v tomto prípade, nakoľko sa týka konkurzov právnických osôb začatých podľa II. časti ZKR.

9. Odvolateľ - žalobca dodal, že postup v prípade súdnych konaní pri konkurzoch fyzických osôb podľa IV. časti ZKR je upravený v ust. § 167e ZKR. Pokiaľ súd v danom ustanovení nenašiel vhodný postup pre tento prípad, nemôže svojvoľne poukázať na ust. § 47 ods. 5 ZKR, ktorý ako bolo vyššie uvedené, je mienený pre iné prípady - pre konkurzy vedené podľa II. časti ZKR.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná - neúspešná - strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Odvolací súd sa stotožnil s názorom odvolateľa/žalobcu, že okresný súd pri zamietnutí žaloby vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. II. časť ZKR možno na konania podľa IV. časti ZKR (oddĺženie formou konkurzu alebo splátkového kalendára) aplikovať iba v prípade, ak tak ustanovuje konkrétne ustanovenie štvrtej časti (napr. 167l ods. 1); neexistuje žiadne ustanovenie, ktoré by en bloc odkazovalo na primeranú aplikáciu druhej časti, ak IV. časť neustanovuje inak.

14. V konaniach podľa IV. časti ZKR správca ani nevedie súdne konania, a to ako incidenčné, tak ani iné. Nevymáha ani pohľadávky, ktoré patria do podstaty, ale tieto postúpi na tretie osoby (§ 167q ZKR), to všetko za účelom urýchlenia procesu oddĺženia a minimalizácie jeho nákladov. A nie je ani dôvod, aby správca vystupoval v konaní za dlžníka - pohľadávka, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu (takou je aj pohľadávka uplatňovaná v aktuálne prejednávanej veci), sa v konkurze neuspokojuje (nepatrí do skupiny podľa § 166a a 166b) a konkurz na jej existenciu nemá žiaden vplyv. Konkurzu nepodlieha ani majetok, ktorý úpadca nadobudne po vyhlásení konkurzu, teda takáto pohľadávka nebude uspokojovaná z majetku, ktorý podlieha konkurzu, ale môže byť uspokojená z majetku, ktorý dlžník nadobudol po vyhlásení konkurzu. Takú pohľadávku možno aj vymáhať (§ 167f ZKR a contrario).

15. Vychádzajúc z prezentovaných úvah krajský súd dospel k záveru, že žalovaný - dlžník je v prejednávanej sporovej veci pasívne legitimovaný subjektom. Keďže okresný súd vychádzal z opačného záveru, na ktorom aj založil bez ďalšieho - bez skúmania vecnej opodstatnenosti samotného nároku - svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby, krajský súd toto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (nevyhnutnosť fakticky komplexného posúdenia v danej veci presahuje zákonnú úlohu odvolacieho súdu/prieskumu); včítane rozhodnutia/výroku o trovách prvoinštančného konania ako od meritórneho rozhodnutia/výroku závislého.

16. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné.